

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. Търговище , 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, IX СЪСТАВ в публично заседание на
седемнадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Красимира И. Колева

при участието на секретаря Стела Й. Йорданова
като разгледа докладваното от Красимира И. Колева Гражданско дело №
20213530100073 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.357 от КТ.

Предявени са обективно съединени иски : за признаване на уволнението за
незаконно и неговата отмяна; за възстановяване на предишната работа; за обезщетение за
времето, през което работникът е останал без работа поради уволнението, с правно
основание чл.344 ал.1 т.1, т.2 и т.3 от КТ; бързо производство по реда на чл.310 т.1 от ГПК.

Ищцата - Й. Л. Й. твърди в исковата си молба, че е била в трудовоправни отношения
с ответника-ДГ № 3 “Здравец“ към Община Търговище от 05.02.2007г. до 23.05.2019г. На
22.05.2019г. със заповед № 3-01-335/22.05.2019г. на кмета на Община Търговище е
прекратено трудовото и правоотношение, считано от 23.05.2019г. С влязло в сила на
03.11.2020г. решение по гр.д. № 1082/2019г. по описа на РСТ уволнението е било отменено
като незаконно и ищцата била възстановена на заеманата от нея длъжност-директор на ДГ
№ 3 „Здравец“ към Община Търговище. На 30.11.2020г. ищцата се явила пред работодателя
и заела заеманата от нея длъжност преди уволнението. Възстановяването е със заповед №
2/30.11.2020г. на кмета на общината. Със заповед № 17/30.11.2020г. на кмета на общината е
и е определено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1479 лв. при
допълнителни трудови възнаграждения в размер на общо 684 лв.

На 07.12.2020г. представител на работодателя и връчил едновременно: предизвестие
№ 3/07.12.2020г. и заповед №5/07.12.2020г. за уволнение, издадени от кмета на общината.
Посоченото правно основание за прекратяване на трудовото правоотношение е чл.328
ал.1т.10 от КТ във вр. чл.69в от КСО., а като причина за прекратяване на трудовото

правоотношение – „придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст“. Тъй като срокът на предизвестие не е спазен определено и е обезщетение по чл.220 ал.1 от КТ.

Ищцата счита, че уволнението е незаконно, защото работодателят не може едностранно да прекрати трудовото правоотношение по чл.328 ал.1 т.10 от КТ без да се налице общите условия за пенсиониране по чл.68 КСО, дори и да са налице условията за пенсиониране по чл.69в от КСО, освен ако работникът или служителът не желае да упражни това свое право за „ранно пенсиониране“. Ищцата не е заявявала желание да се възползва от правото за „ранно пенсиониране“ по чл.69в от КСО, тъй като има навършена възраст 59г. и 6.м. и учителски осигурителен стаж повече от 25г. и 8м. при връчване на заповедта за уволнение ищцата изрично и писмено е възразила, че не е съгласна с по-ранното и пенсиониране. Уволнението е незаконно, защото към момента на прекратяване на трудовия договор на осн. чл.328 ал.1 т.10 КТ изискванията за пенсиониране по общия режим – по чл.68 КСО не са налице, а наличието на тези за „ранно пенсиониране“ не са заявени от ищцата, за да се ползва от тях. Правото на „ранно пенсиониране“ с оглед разпоредбата на чл.69в от КСО е лично субективно право на работника, което не може да се упражни от другата страна-работодателя. Освен това, заповедта не е мотивирана – не е посочена възраст, стаж, наличие на предпоставки за едностранно прекратяване на трудовия договор; не е посочено искано ли е съгласие от ищцата за „ранно пенсиониране“ или изяснява ли е тя такова желание.

Ищцата моли съдът да постанови решение, с което да признае за незаконно уволнението със заповед № 5/07.12.2020г. и да бъде отменено; да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност- директор на ДГ № 3 „Здравец“; да бъде осъден ответника- ДГ № 3 „Здравец“ към Община Търговище да и заплати обезщетение в размер на в размер на 13140.12 лв. / за периода от уволнението от 08.12.2020г. до 30.06.2021г. т.е. за 6-месечния срок/, на осн. чл.225 ал.1 от КТ, ведно със законната лихва от завеждане на иска – 18.01.2021г. до окончателното изплащане, както и да и заплати разноските по делото. Редовно призована ищцата не се яви лично и се представлява от пълномощник – адв. Кр. П. от АК-Търговище, който поддържа предявените искове и моли да се присъдят разноските по делото. По отношение на направеното от ответника възражение за прихващане на оценяемия иск с изплатените обезщетения на ищцата, депозирано е писмено заявление от пълномощника, съгласно което не се противопоставя да се извърши прихващане, както и по отношение на разноските.

Ответникът – Детска градина № 3 „Здравец“ в гр. Търговище, към Община Търговище, редовно уведомен за исквата молба, подаде в едномесечния срок и по реда на чл.131 от ГПК писмен отговор, съгласно който счита исковете за допустими, но неоснователни и моли да бъдат отхвърлени, като му се присъдят направените по делото разноски. Основното възражение на ответника е, че разпоредбата на чл.69в от КСО е само възможност в полза на работника да подаде документи за ранно пенсиониране. Ирелевантен е фактът дали ищцата е изразила съгласие или несъгласие за ранно пенсиониране. Фактът на

придобиване на право на пенсия за ОСВ е самостоятелен, извън това дали работникът желае да се пенсионира. Разпоредбата на чл.68 КСО е обща /60 г. и 10м. възраст за жените и 35г. и 2 м. осигурителен стаж за жените/, а разпоредбата на чл.69в КСО е специална-за учителите /57г. и 10м. възраст за жените и 25г. и 8 м. учителски осигурителен стаж за жените/. Ищцата има учителски стаж не по-малко от размера, изискуем по чл.69в от КСО и възрастта и е над тази, посочена в същата законова разпоредба. Ищцата е отговаряла на всички законови изисквания за придобиване право на пенсия за ОСВ съгласно специалната разпоредба по чл.69в от КСО, приложима за учителите. Уволнението по чл.328 ал.1 т.10 от КТ е по преценка на работодателя, това е негово право и не е обусловено от предварително дадено съгласие на работника.

В случай, че исквете бъдат уважени, прави възражение за прихващане на сумата от 13140.12 лв., представляваща дължимо на ищцата обезщетение по чл.344 ал.1 т.3 от КТ със сумата от 24090.22 лв. /представляваща сбор от изплатените на ищцата: обезщетение по чл.220 ал.1 от КТ в размер на 2190.02 лв. и обезщетение по чл.222 ал.3 от КТ във вр. КТД за отрасъл образование – 21900.20 лв./, изплатена на ищцата на отпаднало основание. Редовно призован, в открито заседание ответникът се представлява от адв. Р.Ж. от АК-Варна, който поддържа писмения отговор и моли исквете да бъдат отхвърлени като неоснователни, а в случай, че бъдат уважени в условие на евентуалност да се извърши прихващане съобразно направеното възражение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Безспорно е, че с влязло в сила на 03.11.2020г. решение № 645 постановено на 06.11.2019г. по гр.д. № 1082/2019г. по описа на РС-Търговище е отменена заповед № 3-01-335 от 22.05.2019г. на кмета на Община Търговище, с която е прекратено трудовото правоотношение на Й. Л. Й., считано от 23.05.2019г. на осн. чл.188 т.3 във вр. чл.190 ал.1 т.7 от КТ, като незаконосъобразна ; възстановена е на осн. чл.344 ал.1 т.2 от КТ на заеманата преди уволнението длъжност „Д на ДГ № 3 „Здравец““ гр. Търговище и е осъден работодателят Детска градина № 3 „Здравец“ гр. Търговище да и заплати сумата от 10914.24 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа в резултат на незаконното уволнение за периода от 23.05.2019г. до 23.11.2019г., ведно със законната лихва, считано от 24.06.2019г. до окончателното изплащане.

Със заповед № 2/30.11.2020г. на кмета на община Търговище е заповядано на Й. Л. Й. да изпълнява длъжността: Д на Детска градина № 3 „Здравец“ гр. Търговище, считано от 30.11.2020г. и лицето се явило на работа на 30.11.2020г.

Със заповед № 17830.11.2020г. на кмета на общината е увеличено на ищцата, считано от 01.01.2020г. основното и трудово възнаграждение от 1264 лв. на 1479 лв.

С писмено предизвестие № 3/07.12.2020г., връчено и получено лично от ищцата на

07.12.2020г., същата е предизвестена, че след изтичане на законовия срок от 30 дни по чл.326 ал.2 от КТ ще бъде прекратено трудово и правоотношение на осн. чл.328 ал.1 т.10 от КТ, поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, като при неспазен срок на предизвестието ще и бъде изплатено обезщетение по чл.220 ал.1 от КТ.

Със заповед № 5/07.12.2020г. на кмета на община Търговище, на осн. чл.328 ал.1 т.10 от КТ във връзка с чл.69в от КСО е прекратено трудовото правоотношение на ищцата, считано от 08.12.2020г., като причина за прекратяване на трудовия договор е посочено: придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Със същата заповед е заповядано на лицето да се изплати на осн. чл.220 ал.1 от КТ обезщетение за неспазен срок на предизвестие 30 дни; на осн. чл.222 ал.3 от КТ във вр. с чл.219 ал.6 от ЗПУО обезщетение в размер на 10 брутни заплати и на осн. чл.224 ал.1 от КТ-обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. Заповедта е връчена на 07.12.2020 г., като лицето при връчването и е записано, че изказва особено мнение и не е съгласна с по-ранното и пенсиониране, не е изявявала желание за такова. Няма спор между страните по делото, че действително при връчването на заповедта за прекратяване на трудовото и правоотношение с ищцата е изразила изрично несъгласие с уволнението и на това основание.

От представения от ответника с писмения отговор и съдържащ се в личното трудово досие на ищцата Препис-извлечение за трудовия и стаж, съгласно трудови книжки № 30/19.10.1979г., №5/08.04.1997г. и № 6/14.01.2003г., към 01.12.2020г. същата има общ трудов стаж 37г, 10мес. и 2 дни, като в това число педагогически стаж 36г. 11 мес. и 16 дни.

Няма спор между страните по делото, а и от служебна констатация по представената в открито заседание лична трудова книжка на ищцата се установи, че след прекратяване на трудовото и правоотношение на 08.12.2020г. и към настоящия момент 17.03.2021г. ищцата не работи по трудово правоотношение. Същата не е регистрирана в Дирекция „Бюро по труда“ -Търговище и не получава обезщетение за безработица. Видно от представеното от ищцата ЕР на ТЕЛК при „МБАЛ-Търговище“ АД № 1398/07.05.2019г., извършена е експертиза по искане на работодателя, като е установено, че състоянието и до експертизата е 77% трайно намалена работоспособност, с водеща диагноза „xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx“ и общо заболяване: Състояние след оперативно лечение по повод xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx през м.05.2016г. и състояние след оперативно лечение по повод xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx Противопоказани условия на труд са физически натоварвания, неблагоприятен микроклимат, нервнопсихическо пренапрежение.

Няма спор между страните по делото, а и от писменото заключение по ССЕ /т.1/ се установи, че брутното трудово възнаграждение, въз основа на което се определя обезщетение на ищцата по чл.344 ал.1 т.3 от КТ във вр. чл.225 ал.1 от КТ е за м. 12.2020г. и то е в размер на 2190 лв.

От писменото заключение по ССЕ, прието като обосновано и компетентно изготвено, се установи, че размерът на обезщетението по чл.344 ал.1 т.3 КТ във вр. чл.225 ал.1 от КТ за 6 месечен период, в конкретния случай ще бъде от 08.12.2020г. до 08.06.2021г. е в размер на 13140.12 лв. /т.2/; размерът на обезщетението по чл.220 ал.1 от КТ изплатено на ищцата е в размер на 2190.02 лв./т.3/; размерът на обезщетението по чл.222 ал.3 от КТ във вр. с КТД за отрасъл „Образование“ е 21900.02 лв. и представлява 10 бр. брутни заплати по 2190.02 лв. /т.4/. Посочените обезщетения ведно с други обезщетения и отпуски са изплатени на ищцата по банков път на 26.01.2021г., като общата сума е 31032.82 лв.

Предвид установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Страните по делото са били обвързани от трудово правоотношение, прекратено, считано от 08.12.2020г. със заповед № 5/07.12.2020г. на кмета на Община Търговище, на осн. чл.328 ал.1 т.10 от КТ във вр. чл.69в от КСО, по причина: „Придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст“. Не е посочено в заповедта каква възраст и какъв осигурителен стаж има ищцата към момента на прекратяване на трудовото правоотношение. Според изписването в заповедта като основание за прекратяване на трудовото правоотношение: „във връзка с чл.69в от Кодекса за социалното осигуряване“, то безспорно е, че трудовото правоотношение на ищцата е прекратено не поради придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в общия случай по чл.68 от КСО, а по чл.69в от КСО. Безспорно е по делото обстоятелството, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение на 08.12.2020г. ищцата е имала и навършената възраст, и изискуемия педагогически трудов стаж по чл.69в от КСО, както и че няма навършена възраст и осигурителен стаж по чл.68 ал.1 и ал.2 от КСО.

Единственият спорен въпрос между страните в настоящото дело е може ли работодателят да прекрати трудовото правоотношение на ищцата на осн. чл.328 ал.1 т.10 от КТ при придобиване от нея на право на пенсия в условията на чл.69в от КСО т.е. при навършена възраст и съответния педагогически стаж, без тя да е изразила желание да се възползва от това право на по-ранно пенсиониране и доколкото не са налице условията за пенсионирането и по чл.68 от КСО.

Съгласно чл.328 ал.1 т.10 от КТ, работодателят може да прекрати трудовия договор, като отправи писмено предизвестие до работника или служителя в сроковете по чл.326 ал.2: „при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст освен в случаите на чл.69в от Кодекса за социално осигуряване; при навършване на 65-годишна възраст - за професори, доценти и доктори на науките, освен в случаите на § 11 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за висшето образование.“ От граматическото тълкуване на предлога „освен“ в изречението е видно, че служи за изразяване на изключване от общото /с изключение на; без да се брои/. В противен случай би било записано например „както и“.

В Глава шеста „Задължително пенсионно осигуряване“, Раздел I „Пенсии за осигурителен стаж и възраст“, чл.68 „Придобиване право на пенсия“ от КСО е регламентирано общото право или общия случай на придобиване право на пенсия. Съгласно чл.68 ал.1 т.1 от КСО (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 100 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., бр. 61 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.): (1) Право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на възраст 60 години и 10 месеца от жените и 63 години и 10 месеца от мъжете и осигурителен стаж 35 години и 2 месеца за жените и 38 години и 2 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва: 1. до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. – с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст. А на осн. чл.68 ал.2 от КСО: (2) От 31 декември 2016 г. осигурителният стаж по ал. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на осигурителен стаж 37 години за жените и 40 години за мъжете.

В чл.68а от КСО е уредена „Пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер“; чл. 69 от КСО е уредено придобиване право на пенсия по специалните закона – напр. ЗМВР, ЗОВСРБ, ЗДАНС и др.; чл.69а от КСО е за „Придобиване право на пенсия от балерини, балетисти и танцьори с осигурителен стаж в културни организации“, чл.68б от КСО е за „Придобиване право на пенсия от лицата, работещи при условията на първа и втора категория труд“, чл.69в от КСО е за „Придобиване право на пенсия от учителите“.

Съгласно чл.69в. ал.1 т.1 от КСО - „Придобиване право на пенсия от учителите“ (Нов – ДВ, бр. 61 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.): (1) Учителите придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при навършване на възраст 57 години и 10 месеца от жените и 60 години и 10 месеца от мъжете и учителски осигурителен стаж 25 години и 8 месеца за жените и 30 години и 8 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва: 1. до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. – с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 62-годишна възраст. В следващите ал.2, 3 и 4 от чл.69в от КСО са уредени последиците от това т.нар. „ранно пенсиониране“. Така например, в чл.69в ал.2 от КСО е казано: „На лицата по ал. 1 се изплаща срочна пенсия за ранно пенсиониране от Учителския пенсионен фонд в размер, определен по реда на чл. 70 и намален с 0,1 на сто за всеки месец, недостигащ на лицето до навършване на възрастта му за придобиване право на пенсия по чл. 68, ал. 1“. Също така по силата на чл. 69в ал.3 изр.1-во от КСО (Доп. – ДВ, бр. 99 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.): „На учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал. 1 и се пенсионирали при условията на чл. 68, ал. 1 и 2, се изплащат пенсии за осигурителен стаж и възраст от фонд "Пенсии" и добавка от Учителския пенсионен фонд в размер 0,33 на сто от пенсията за всеки месец, за който има осигурителна вноска във фонда след придобиване право на пенсия по ал. 1.“ Последиците са различни според това дали лицето е упражнило

субективното си право да се пенсионира по-рано т.е. по чл.69в от КСО или по общия ред – по чл.68 от КСО. Предоставеното от закона право на учителите да получават срочна пенсия в намален размер е една привилегия, отнасяща се едностранно само по отношение на тях, без да поражда правна възможност работодателите им да ги уволняват след придобиването на такъв вид пенсия.

По аналогичен правен спор-за уволнение на директор на детска градина в община Видин, на осн. чл.328 ал.1 т.10 от КТ, с определение № 708 от 24.10.2018 г. по гр. д. № 2035/2018 г., III г. о., ГК на ВКС е допуснато касационно обжалване на основание чл. 280, ал. 1, т. 1 ГПК по обуславящия изхода на делото правен въпрос: "Има ли право работодателят да прекрати на основание чл. 328, ал. 1, т. 10 КТ едностранно трудовото правоотношение поради придобиване право на "ранно пенсиониране" от учител ?".

Нормата на чл. 69в от КСО (Нов – ДВ, бр. 61 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.), в която са уредени предпоставките за ранно пенсиониране на специална категория лица – учителите преповтаря нормата на § 5 (отм.);, ал. 1 от ПЗР на КСО – действала до 31.12.2015 г. Тази нова разпоредба, въведена с чл. 69в КСО, е специална спрямо общата норма за пълна пенсия по чл. 68 КСО и спрямо общата такава за ранно пенсиониране – чл. 68а КСО. Законодателното изменение на чл. 328, ал. 1 от КТ, а именно – създаването на новата т. 10а

(ДВ, бр. 98/2015 г.), съгласно която работодателят може да прекрати трудовото правоотношение с предизвестие, и когато на работника или служителя е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а от КСО, обхваща и случаите на ранно пенсиониране на учителите при условията на чл. 69в КСО. Затова в постановено по чл.290 ГПК Решение № 43 от 22.07.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2035/2018 г., III г. о., ГК се казва: „В този смисъл не може да се възприеме тезата на касатора-ответник, че в чл. 328, ал. 1, т. 10, пр. 1 от КТ в действащата след 01.01.2016 г. редакция, приложима в конкретния случай, е уредено право на работодателя да прекрати с предизвестие трудовото правоотношение във всички хипотези на придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, т. е. – и в хипотезите на т. нар. "ранно пенсиониране", а не само при придобиване на право на "пълна" пенсия в общата хипотеза на чл. 68 от КСО.“

Разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 10а от КТ дава право на работодателя да прекрати трудово правоотношение, при вече отпусната пенсия по реда на чл. 68а от КСО и по чл. 69в КСО, т. е. при вече упражнено право на пенсия, но такава хипотеза в конкретния случай не е налице. В посочения по-горе смисъл е и Решение № 123 от 30.05.2017 г. по гр. д. № 3817/2016 г. на ВКС, IV г. о., както и новата съдебна практика на въззивните съдилища - напр. Решение № 18 от 26.03.2018 г. на ОС - Видин по в. гр. д. № 56/2018 г.; Решение № 799 от 3.05.2018 г. на ОС - Варна по в. гр. д. № 672/2018 г.; Решение № 161 от 17.06.2020 г. на ОС - Пазарджик по в. гр. д. № 158/2020 г. и във връзка с последното – Определение № 5/07.01.2021г. по гр.д. № 2858/2020г. на ВКС.

Съдът изцяло се придържа към цитираната съдебна практика. Налице основанията за отмяна на обжалваната заповед изложени по-горе, със съответните последици от това, тъй като, работодателят няма право да прекрати с предизвестие трудовото правоотношение във

всички хипотези на придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, т. е. - в хипотезата на "ранно пенсиониране", а такава ще е налице единствено при придобиване на право на "пълна" пенсия в общата хипотеза на чл. 68 от КСО.

Основателността на главния иск по чл.344 ал.1 т.1 от КТ обуславя основателност и на акцесорните, поради което и ответницата следва да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност, на осн. чл.344 ал.1 т.2 от КТ и ответникът следва да бъде осъден да е изплати сумата в размер на 13140.12 лв. представляваща обезщетение за периода от 08.12.2020г. до 08.06.2021г., на осн. чл.344 ал.1 т.3 КТ във вр. чл.225 ал.1 от КТ.

Доколкото на ищцата са били изплатени на 26.01.2021г. обезщетението по чл. 220 ал.1 от КТ в размер на 2190.02 лв. и обезщетението по чл.222 ал.3 от КТ за отрасъл „Образование“ в размер на 21900.02 лв./представляващо стойността на 10 бр. брутни заплати от по 2190.02 лв./ или това е общо 24090.22 лв. , от една страна и след възстановяване на работа същата дължи връщането на тези обезщетения на отпаднало основание, а от друга страна - ответникът и дължи обезщетение в размер на 13140.12лв. на осн. чл.344 ал.1 т.3 във вр. чл.225 ал.1 от КТ, и от негова страна своевременно е направено възражение за прихващане, то следва да се извърши прихващане на осн. чл.103 ал.1 ЗЗД и чл.104 ЗЗД, като двете насрещни вземания се смятат погасени до размера на по-малкото от тях, поради което и в крайна сметка искът по чл.344 ал.1 т.3 от КТ следва да се отхвърли като неоснователен.

Ищцата е заплатила сумата от 700 лв. за разноски по делото /200 лв. за изготвяне на искова молба + 500 лв. за процесуално представителство/, видно от договора за правна защита и съдействие от 05.01.2021г. Ответникът е заплатил 1500 лв. общо с ДДС адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, видно от представените договор за правно обслужване от 13.02.2021г., фактура и преводно нареждане. И двете страни са представили списък на разноските. Възражението на ищцата за прекомерност на адвокатското възнаграждение, на осн. чл. 78 ал.5 от ГПК е неоснователно по следните съображения: Съгласно чл.2 ал.5 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените иски, за всеки един от тях поотделно. По силата на чл.7 ал.1 т.1 от същата наредба, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела за отмяна на уволнение и за възстановяване на работа възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ или към момента на определяне на възнаграждението по реда на чл.2. Към релевантния момент минималната месечна работна заплата е в размер на 650 лв. За предявения иск по чл.344 ал.1 т.3 от КТ, който е с определен материален интерес от 13140.12 лв., възнаграждението се определя по реда на чл.7 ал.2 т.4 от наредбата и то е в размер на 924.20 лв. /830 лв.+94.20 лв./ Дори и да се вземе предвид сбора на 650 лв. /общо за двата иска по чл.344 ал.1 т.1 и т.2 от КТ/ и 924.20 лв., то минималното възнаграждение без

ДДС би било 1574.20 лв. С оглед изхода на спора, при уважени два от предявените искиове /чл.344 ал.1 т.1 и т.2 от КТ/, ищцата би имала право на 2/3 от сторените от нея разноси за адвокатско възнаграждение т.е. 466.67 лв. и при отхвърлен един иск /чл.344 ал.1 т.3 от КТ/, поради погасяване чрез прихващане, ответникът би имал право на 1/3 от сторените разноси за адвокатско възнаграждение т.е. 524.73 лв. В крайна сметка ищцата следва да заплати на ответника сумата от 58.06 лв. за разноси по делото, по компенсация.

Ответникът следва да заплати по сметка на РС-Търговище сумата от общо 100 лв., от която държавна такса в размер на по 50 лв. за двата неоценяеми искиове по чл.344 ал.1 т.1 и т.2 от КТ, на осн. чл. 78 ал.6 ГПК във вр. чл.83 ал.3 във вр. чл.83 ал.1 т.1 от ГПК.

Въз основа на изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА, че УВОЛНЕНИЕТО на Й. Л. Й., ЕГН *****, с адрес: гр. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, действаща чрез пълномощник и съдебен адрес: адв. К.П., гр. Търговище, ул. „Цар Иван Асен“ № 3, ет.2, със заповед № 5/07.12.2020г. на кмета на Община Търговище – Д-р Д.Д., за прекратяване на трудовото правоотношение на осн. чл.328 ал.1 т.10 от КТ във връзка с чл.69в от КСО, по причина – „придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст“, считано от 08.12.2020г., Е НЕЗАКОННО И ГО ОТМЕНЯ, на осн. чл.344 ал.1 т.1 КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА Й. Л. Й., ЕГН *****, с адрес: гр. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, действаща чрез пълномощник и съдебен адрес: адв. К.П., гр. Търговище, ул. „Цар Иван Асен“ № 3, ет.2, на предишната работа - длъжността, която е заемала преди уволнението Д в детска градина - №3 „Здравец“ в гр. Търговище към Община Търговище, на осн. чл.344 ал.1 т.2 от КТ.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Й. Л. Й., ЕГН *****, с адрес: гр. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, действаща чрез пълномощник и съдебен адрес: адв. К.П., гр. Търговище, ул. „Цар Иван Асен“ № 3, ет.2, против Детска градина № 3 „Здравец“ към Община Търговище, с адрес гр. Търговище, ул. „Стефан Куцаров“ № 7, представлявана от директор В.Р.Ц., действаща чрез пълномощник и съдебен адрес: адв. Р.Ж., гр. Варна, бул. „Мария Луиза“ № 12, осъдителен иск за заплащане на сумата от 13140.12 лв. представляваща обезщетение за 6-месечен период от 08.12.2020г. до 08.06.2021г., на осн. чл.344 ал.1 т.3 КТ във вр. чл.225 ал.1 от КТ, като погасено чрез прихващане със сумата от 24090.22 лв. /представляваща сбор от изплатените на ищцата на 26.01.2021г. обезщетение по чл. 220 ал.1 от КТ в размер на 2190.02 лв. и обезщетение по чл.222 ал.3 от КТ в размер на 21900.02 лв./, до размера на по-малкото от тях, на осн. чл.103 ал.1 и чл.104 от ЗЗД.

ОСЪЖДА Й. Л. Й., ЕГН *****, с адрес: гр. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, действаща чрез пълномощник и съдебен адрес: адв. К.П., гр. Търговище, ул. „Цар Иван Асен“ № 3, ет.2, ДА ЗАПЛАТИ на Детска градина № 3 „Здравец“ към Община Търговище, с адрес гр. Търговище, ул. „Стефан Куцаров“ № 7, представлявана от директор В.Р.Ц., действаща чрез пълномощник и съдебен адрес: адв. Р.Ж., гр. Варна, бул. „Мария Луиза“ № 12, сумата от 58.06 лв., представляваща разноски по делото, по компенсация.

ОСЪЖДА Детска градина № 3 „Здравец“ към Община Търговище, с адрес гр. Търговище, ул. „Стефан Куцаров“ № 7, представлявана от директор В.Р.Ц., действаща чрез пълномощник и съдебен адрес: адв. Р.Ж., гр. Варна, бул. „Мария Луиза“ № 12 ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд – Търговище сумата от общо 100 лв., от която държавна такса в размер на по 50 лв. за всеки от двата неоценяеми искове по чл.344 ал.1 т.1 и т.2 от КТ, на осн. чл. 78 ал.6 ГПК във вр. чл.83 ал.1 и ал.3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от деня на обявяването му – 31.03.2021г., на осн. чл.315 ал.2 от ГПК , пред Окръжен съд - Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____